

מסורת הש"ס

6) ומתקין... 7) ופירוש... 8) ופירוש... 9) ופירוש... 10) ופירוש... 11) ופירוש... 12) ופירוש... 13) ופירוש... 14) ופירוש... 15) ופירוש... 16) ופירוש... 17) ופירוש... 18) ופירוש... 19) ופירוש... 20) ופירוש...

הנהגות הב"ח

1) ופירוש... 2) ופירוש... 3) ופירוש... 4) ופירוש... 5) ופירוש... 6) ופירוש... 7) ופירוש... 8) ופירוש... 9) ופירוש... 10) ופירוש... 11) ופירוש... 12) ופירוש... 13) ופירוש... 14) ופירוש... 15) ופירוש... 16) ופירוש... 17) ופירוש... 18) ופירוש... 19) ופירוש... 20) ופירוש...

גילוי הש"ס

1) ופירוש... 2) ופירוש... 3) ופירוש... 4) ופירוש... 5) ופירוש... 6) ופירוש... 7) ופירוש... 8) ופירוש... 9) ופירוש... 10) ופירוש... 11) ופירוש... 12) ופירוש... 13) ופירוש... 14) ופירוש... 15) ופירוש... 16) ופירוש... 17) ופירוש... 18) ופירוש... 19) ופירוש... 20) ופירוש...

לענין רש"י

1) ופירוש... 2) ופירוש... 3) ופירוש... 4) ופירוש... 5) ופירוש... 6) ופירוש... 7) ופירוש... 8) ופירוש... 9) ופירוש... 10) ופירוש... 11) ופירוש... 12) ופירוש... 13) ופירוש... 14) ופירוש... 15) ופירוש... 16) ופירוש... 17) ופירוש... 18) ופירוש... 19) ופירוש... 20) ופירוש...

מוסף רש"י

1) ופירוש... 2) ופירוש... 3) ופירוש... 4) ופירוש... 5) ופירוש... 6) ופירוש... 7) ופירוש... 8) ופירוש... 9) ופירוש... 10) ופירוש... 11) ופירוש... 12) ופירוש... 13) ופירוש... 14) ופירוש... 15) ופירוש... 16) ופירוש... 17) ופירוש... 18) ופירוש... 19) ופירוש... 20) ופירוש... 21) ופירוש... 22) ופירוש... 23) ופירוש... 24) ופירוש... 25) ופירוש... 26) ופירוש... 27) ופירוש... 28) ופירוש... 29) ופירוש... 30) ופירוש...

רבינו הגנאל

1) ופירוש... 2) ופירוש... 3) ופירוש... 4) ופירוש... 5) ופירוש... 6) ופירוש... 7) ופירוש... 8) ופירוש... 9) ופירוש... 10) ופירוש... 11) ופירוש... 12) ופירוש... 13) ופירוש... 14) ופירוש... 15) ופירוש... 16) ופירוש... 17) ופירוש... 18) ופירוש... 19) ופירוש... 20) ופירוש... 21) ופירוש... 22) ופירוש... 23) ופירוש... 24) ופירוש... 25) ופירוש... 26) ופירוש... 27) ופירוש... 28) ופירוש... 29) ופירוש... 30) ופירוש...

יום טוב פרק שני ביצה

בג.

עין משפט
נר מצוה

על גבי חרם. הסוקין: מוסר. דכבו ליכא והבערה נמי ע"י שינוי היא כללית ד' וליכא ליטורא דלורייתא: דקמוליד ריחא. שנתנא בתרם שלא היה בו ריח ואסור מדרבנן שהמוליד דבר חדש קרוב הוא לעושה מלאכה חדשה: פסושי כמא: אשיראי. לכפות כוס מנוסע על השיראים של מלבוש להכניס בהן ריח הנוסע שבו: אסור. דקא מוליד ריח בשיראים: מאי שנא ממוללו ומריה זו. דקמוליד ד' ומשילין גבי עלי בשמים מוללו בין אכזעמיו כדי להוילא ריחו או קוטמו שיהא מקום הקטימה לת ונתן ריח ונתלושן הקטימה: רבא אמר על גבי נהלא נמי מוסר. כשמואל דלכולל נפש הוא עשון פירות זה וזה ללכל נפש וא"י משום כבו והבערה ואולרי ריחא מדי דהוה אכזעמא אגומרי דליכא כל הני ושרי: קטורא שרי. כן דרש להס ולא פירש דבריו: אי קטורא בידי. ששויין לבתי שוקים ולבתי ידים של חנוך השנים שמקמטין אותן על עץ חלק או על אגודה של קנים וקורין אופרנוליי"ר מעשה אומן הוא ואסור. וקטורא לשון קטר: וא"י קטורא. לשון קטור הכשן: דהיינו לעשן: אסור משום דמוליד ריחא. והיכי דרש דשרי: כשרא אגומרי. מוליד נמי ריח בפסחין: אלמלא טורוס אכה. חכס גדול ונכד: קדשים סלקא דעסק. מאי קרוב להאכיל קדשים איכא היאך יוכלו להיות קדשים ואין אדם מקדישן: אימא כעין קדשים. והכי שאלו ליה שאתה מאכיל את ישראל כעין קדשים והזוהא אומר הוקדשו לפסח: ברתנא פירוט וילאה. בשבת: כרעוה שנין קרניה. לניו ואמור רבנן משאוי הוא אלוניו מכשוי לה: ומקדיין. אישטעליי"ר במגרתה של צרול ששינה דקות ואע"ג דעבדי חבורה: כרחים שנתן. כעין אותם שלנו: מקרנפסי. במגרתה של עץ ששינה גבות ואין עושה חבורה: גב' כמאי קא מיסלגי כולה לישנא לא גרסי' וה"ג ושלא מתלווקים דכיר ר' יהודה סבר דכר שנין מסכוין אסור מיהו קרוד קטנים ועושין חבורה קרנפ אטו קרוד ורבנן סברי לה כרבי יהודה דאמר דכר שאינו מסכוין אסור וגורין קרנפ אטו קרוד ורבנן קרוד ור' אלעזר בן עזריה סבר דכר שאין מסכוין מוסר. ופירוש ר' יהודה סבר חבורה אע"פ שאין מסכוין לה אסור מיהו הך מששא כקרוד אימא הלכך אין מקדיין אלל בקרנפ ליכא למיחש משום חבורה: ורבנן סברי נמי כר' יהודה דכר כר' יהודה דכר שאין מסכוין אסור. ואין מקדיין ומתמרי מניה דגזרי קרנפ אטו קרוד: ור' אלעזר סבר. הואיל ואין מסכוין לחבורה אף על גב דזמנין דמתמני שרי הלכך אפי' קרוד שרי: הלכה כר' שמעון. דאמר (שבת כז. מו.) גורר אדם מטה כמא ופסקל דכר שאינו מסכוין מותר: מתני'

על גבי חרם מותר ורבה אמר על גבי חרם נמי אסור משום דקא מוליד ריחא רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו *סחופי כמא אשיראי ביומא טבא אסור מ"ט משום דקמוליד ריחא ומ"ש ממוללו ומריה בו וקוטמו ומריח בו התם ריחא מיהא איתא ואוסופי הוא דקא מוסיף ריחא הכא אולודי הוא דקמוליד ריחא רבא אמר י'על גבי נהלא נמי מותר מידי דהוה אבשרא אגומרי דרש רב גביהא מבי כתייל אפתחא דבי ריש גלותא קטורא שרי א"ל אמימר מאי קטורא אי קטורא בידי מעשה אומן הוא וא"י לעשן אסור דהא קא מכבה אמר ליה רב אשי לעולם לעשן *מידי דהוה אבשרא אגומרי איכא דאמרי א"ל אמימר מאי קטורא אי קטורא בידי מעשה אומן הוא אי לעשן אסור דקא מוליד ריחא אמר רב אשי אנא אמריה נהליה ומשמיה דנברא רבה אמריה נהליה לעולם לעשן ומידי דהוה אבשרא אגומרי: ועושין גדי מקולם: תניא רבי יוסי אומר *תורום איש רומי הנהיג את בני רומי לאכול גדי מקולם בלילי פסחים שלחו ליה אלמלא תורום אתה גזרנו עליך גרוי שאתה מאכיל את בני ישראל קדשים בחוץ קדשים סלקא דעתך אלא אימא כעין קדשים: מתנאי' *ישלשה דברים רבי אלעזר בן עזריה מותר והכבמים אוסרים *פרתו יוצאה ברצועה שבין קרניה *ומקדיין את הבהמה ביו"ט *ישוחקין את הפלפלין ברחים שלהן *רבי יהודה אומר אין מקדיין את הבהמה ביום טוב מפני שעושה חבורה *אבל מקרצפין והכבמים אומרים אין מקדיין אף לא מקרצפין: גב' *למימרא דר' אלעזר בן עזריה חדא פרה הויא ליה והאמר רב ואמרי לה אמר רב יהודה אמר רב תליסר אלפי עגלי הוה משאר רבי אלעזר בן עזריה מערריה כל שחא ושחא תנא לא שלו היתה אלא של שכנתו היתה ומתוך שלא מיחה בה נקראת על שמו: ומקדיין את הבהמה ביו"ט: תנו רבנן *איזהו קרוד ואיזהו קרנפ קרוד קטנים ועושין חבורה כרנפ גדולים ואין עושין חבורה *וג' מחלוקות בדבר רבי יהודה סבר *דכר שאינו מסכוין אסור מיהו קרוד קטנים ועושין חבורה קרנפ גדולים ואין עושין חבורה ולא גזריה קרנפ אטו קרוד ורבנן סברי נמי כר' יהודה דכר שאינו מסכוין אסור וגורין קרנפ אטו קרוד ור' אלעזר בן עזריה סבר לה כר' שמעון דאמר *דכר שאינו מסכוין מותר וכן קרוד וכן קרנפ שרי אמר רבא אמר רב נחמן אמר שמואל ואמרי לה אמר רב נחמן לחודיה *הלכה כר' שמעון שהרי רבי אלעזר בן עזריה מודה לו אמר ליה רבא לרב נחמן ולימא מר הלכה כר' יהודה שהרי חכמים מורים לו א"ל אנא כר' שמעון ס"ל ועוד שהרי רבי אלעזר בן עזריה מודה לו: מתנאי'

על גבי חרם מותר. פי' רש"י משום שאין כאלו כבו ואי משום הבערה היא הבערה כללית ד' וליכא ליטורא דלורייתא: שנתנא בתרם שלא היה בו ריח ואסור מדרבנן שהמוליד דבר חדש קרוב הוא לעושה מלאכה חדשה: פסושי כמא: אשיראי. לכפות כוס מנוסע על השיראים של מלבוש להכניס בהן ריח הנוסע שבו: אסור. דקא מוליד ריח בשיראים: מאי שנא ממוללו ומריה זו. דקמוליד ד' ומשילין גבי עלי בשמים מוללו בין אכזעמיו כדי להוילא ריחו או קוטמו שיהא מקום הקטימה לת ונתן ריח ונתלושן הקטימה: רבא אמר על גבי נהלא נמי מוסר. כשמואל דלכולל נפש הוא עשון פירות זה וזה ללכל נפש וא"י משום כבו והבערה ואולרי ריחא מדי דהוה אכזעמא אגומרי דליכא כל הני ושרי: קטורא שרי. כן דרש להס ולא פירש דבריו: אי קטורא בידי. ששויין לבתי שוקים ולבתי ידים של חנוך השנים שמקמטין אותן על עץ חלק או על אגודה של קנים וקורין אופרנוליי"ר מעשה אומן הוא ואסור. וקטורא לשון קטר: וא"י קטורא. לשון קטור הכשן: דהיינו לעשן: אסור משום דמוליד ריחא. והיכי דרש דשרי: כשרא אגומרי. מוליד נמי ריח בפסחין: אלמלא טורוס אכה. חכס גדול ונכד: קדשים סלקא דעסק. מאי קרוב להאכיל קדשים איכא היאך יוכלו להיות קדשים ואין אדם מקדישן: אימא כעין קדשים. והכי שאלו ליה שאתה מאכיל את ישראל כעין קדשים והזוהא אומר הוקדשו לפסח: ברתנא פירוט וילאה. בשבת: כרעוה שנין קרניה. לניו ואמור רבנן משאוי הוא אלוניו מכשוי לה: ומקדיין. אישטעליי"ר במגרתה של צרול ששינה דקות ואע"ג דעבדי חבורה: כרחים שנתן. כעין אותם שלנו: מקרנפסי. במגרתה של עץ ששינה גבות ואין עושה חבורה: גב' כמאי קא מיסלגי כולה לישנא לא גרסי' וה"ג ושלא מתלווקים דכיר ר' יהודה סבר דכר שנין מסכוין אסור מיהו קרוד קטנים ועושין חבורה קרנפ אטו קרוד ורבנן סברי לה כרבי יהודה דאמר דכר שאינו מסכוין אסור וגורין קרנפ אטו קרוד ורבנן קרוד ור' אלעזר בן עזריה סבר דכר שאין מסכוין מוסר. ופירוש ר' יהודה סבר חבורה אע"פ שאין מסכוין לה אסור מיהו הך מששא כקרוד אימא הלכך אין מקדיין אלל בקרנפ ליכא למיחש משום חבורה: ורבנן סברי נמי כר' יהודה דכר כר' יהודה דכר שאין מסכוין אסור. ואין מקדיין ומתמרי מניה דגזרי קרנפ אטו קרוד: ור' אלעזר סבר. הואיל ואין מסכוין לחבורה אף על גב דזמנין דמתמני שרי הלכך אפי' קרוד שרי: הלכה כר' שמעון. דאמר (שבת כז. מו.) גורר אדם מטה כמא ופסקל דכר שאינו מסכוין מותר: מתני'

רבינו הגנאל (המשך) נביחא ומשמא דנברא (רבא) [רבא] אמריה ניהליה. והוא רבא דאבי לעשן שרי מידי דהוה בישרא אגומרי. ומסבני דשמעון למר את הבית ר"ג פסח והכבמים אוסין. וק"ל כחכמים. ולעשות מוגמר להרית ולגמר כלים לא אפתרש שרי. והלכתא בכוליה אסור. בר פישין הפירוה שרוא מותר. ועושין גדי מקולם בלילי פסחים והכבמים אוסין. וישלמי. תנא א' והו גרוי מקולם. כולו צלי ראש על כרעו ועל קרוב. מקצתו ישילוק ומקצתו צלי או מבושל אין זה גדי מקולם. לילי עשרת י"ט של פסח עושין עגל מקולם. לילי עשרת יוליי' סבות עושין גדי מקולם. תורום איש רומי הנהיג את ישראל לאכול גדי מקולם לילי פסחים. שלחו לו הכבמים אליהו לאו תורום אתה גזרנו עליך גרוי. והכבמים שרוי קרין אותן פסחים. ואמרו לו. שהמאכיל ישראל עין קדשים בחוץ. כן נזירי הוא. [מתנאי'] ב דברים ר' אלעזר בן עזריה מותר והכבמים אוסרים. פרתו יוצאה ברצועה ברצועה שבין קרניה. לניו ואמור רבנן משאוי הוא אלוניו מכשוי לה: ומקדיין. אישטעליי"ר במגרתה של צרול ששינה דקות ואע"ג דעבדי חבורה: כרחים שנתן. כעין אותם שלנו: מקרנפסי. במגרתה של עץ ששינה גבות ואין עושה חבורה: גב' כמאי קא מיסלגי כולה לישנא לא גרסי' וה"ג ושלא מתלווקים דכיר ר' יהודה סבר דכר שנין מסכוין אסור מיהו קרוד קטנים ועושין חבורה קרנפ אטו קרוד ורבנן סברי לה כרבי יהודה דאמר דכר שאינו מסכוין אסור וגורין קרנפ אטו קרוד ורבנן קרוד ור' אלעזר בן עזריה סבר דכר שאין מסכוין מוסר. ופירוש ר' יהודה סבר חבורה אע"פ שאין מסכוין לה אסור מיהו הך מששא כקרוד אימא הלכך אין מקדיין אלל בקרנפ ליכא למיחש משום חבורה: ורבנן סברי נמי כר' יהודה דכר כר' יהודה דכר שאין מסכוין אסור. ואין מקדיין ומתמרי מניה דגזרי קרנפ אטו קרוד: ור' אלעזר סבר. הואיל ואין מסכוין לחבורה אף על גב דזמנין דמתמני שרי הלכך אפי' קרוד שרי: הלכה כר' שמעון. דאמר (שבת כז. מו.) גורר אדם מטה כמא ופסקל דכר שאינו מסכוין מותר: מתני'

דכר. תיק דהוא ר' אלעזר בן עזריה סבר דכר שאין מסכוין מותר. וקריוד דעבדי חבורה. כיון דלא מסכוין הוא שרי. כ"ש קרנפ דלא עבדי חבורה. ור' יהודה סבר דכר שאין מסכוין אסור כו'. ורבנן דאמרי אין מקדיין אף לא מקרצפין. סברי לה כו' יהודה ומתמרי. ואסיקא אמר רב נחמן הלכה כר"ש דכר שאין מסכוין מותר שהרי ר' אלעזר בן עזריה מודה לו.

צב א מ"י פ"ד מ"ל
י"ט ה"ל ו ע"פ
ח"ט כ"י מק"ט ע"פ ד
בבבבבב
צב ג מ"י כ"י טושי"ט
ע"פ
צד ג מ"י פ"ח מ"ל
י"ט ה"ל ד וסכ"י
מ"ל ע"פ ה"ל כ"כ ע"פ
ח"ט כ"י מק"ט ע"פ ה
ו"י מק"ט ע"פ ג'
צד ד מ"י פ"ד מ"ל
י"ט הלכה כו פ"ח
לא"ן ע"י טושי"ט ח"ט כ"י
תק"ט ע"פ ח'
צו ה מ"י ע"פ ח"ט כ"י
י"ט טושי"ט ח"ט כ"י
צו ה מ"י פ"ח מ"ל ע"פ
הלכה כ"י פ"ח לא"ן כ"י
טושי"ט ח"ט כ"י ע"פ
ח':

רבינו הגנאל (המשך) נביחא ומשמא דנברא (רבא) [רבא] אמריה ניהליה. והוא רבא דאבי לעשן שרי מידי דהוה בישרא אגומרי. ומסבני דשמעון למר את הבית ר"ג פסח והכבמים אוסין. וק"ל כחכמים. ולעשות מוגמר להרית ולגמר כלים לא אפתרש שרי. והלכתא בכוליה אסור. בר פישין הפירוה שרוא מותר. ועושין גדי מקולם בלילי פסחים והכבמים אוסין. וישלמי. תנא א' והו גרוי מקולם. כולו צלי ראש על כרעו ועל קרוב. מקצתו ישילוק ומקצתו צלי או מבושל אין זה גדי מקולם. לילי עשרת י"ט של פסח עושין עגל מקולם. לילי עשרת יוליי' סבות עושין גדי מקולם. תורום איש רומי הנהיג את ישראל לאכול גדי מקולם לילי פסחים. שלחו לו הכבמים אליהו לאו תורום אתה גזרנו עליך גרוי. והכבמים שרוי קרין אותן פסחים. ואמרו לו. שהמאכיל ישראל עין קדשים בחוץ. כן נזירי הוא. [מתנאי'] ב דברים ר' אלעזר בן עזריה מותר והכבמים אוסרים. פרתו יוצאה ברצועה ברצועה שבין קרניה. לניו ואמור רבנן משאוי הוא אלוניו מכשוי לה: ומקדיין. אישטעליי"ר במגרתה של צרול ששינה דקות ואע"ג דעבדי חבורה: כרחים שנתן. כעין אותם שלנו: מקרנפסי. במגרתה של עץ ששינה גבות ואין עושה חבורה: גב' כמאי קא מיסלגי כולה לישנא לא גרסי' וה"ג ושלא מתלווקים דכיר ר' יהודה סבר דכר שנין מסכוין אסור מיהו קרוד קטנים ועושין חבורה קרנפ אטו קרוד ורבנן סברי לה כרבי יהודה דאמר דכר שאינו מסכוין אסור וגורין קרנפ אטו קרוד ורבנן קרוד ור' אלעזר בן עזריה סבר דכר שאין מסכוין מוסר. ופירוש ר' יהודה סבר חבורה אע"פ שאין מסכוין לה אסור מיהו הך מששא כקרוד אימא הלכך אין מקדיין אלל בקרנפ ליכא למיחש משום חבורה: ורבנן סברי נמי כר' יהודה דכר כר' יהודה דכר שאין מסכוין אסור. ואין מקדיין ומתמרי מניה דגזרי קרנפ אטו קרוד: ור' אלעזר סבר. הואיל ואין מסכוין לחבורה אף על גב דזמנין דמתמני שרי הלכך אפי' קרוד שרי: הלכה כר' שמעון. דאמר (שבת כז. מו.) גורר אדם מטה כמא ופסקל דכר שאינו מסכוין מותר: מתני'